

Den Trekker

Magazine van de Belgian Oldtimer Caravan Club / Juli 2012

België-Belgique
PB-PP
8210 Zedelgem
BC 19320

Voorzitter
Pelckmans Patrick
Binnenweg 30
B-2650 Kapellen
Tel.+32 36 05 23 01 of
+32 485 78 14 55
Voorzitter@bocc.be

Ondervoorzitter
Van den Hemel, Peter
Walakker 23b – 113
B-8200 Sint Michiels-Brugge
Tel.+32 475 91 46 90
ondervoorzitter@bocc.be

Secretariaat/kasbeheer
Heidi Van Belle
Secretariaat en Penningmeester
Pastoor Denyslaan 58,
B-8810 Lichtervelde
M: +32 476 84 95 82
secretariaat@bocc.be

Valère Volders
Prospectie Campings Regio's:
Antw. / Limb. /Ardennen
M: +32 495 25 38 32
E: Prospectie A-L-A@bocc.be
C: Constructam Condor – 1975

Gino Desmet
Prospectie Campings regio's:
West-Vlaanderen / Oost-
Vlaanderen / Brabant
M: +32 477 59 37 29
Prospectie WV-OV-B@bocc.be

Buitenlandse Contacten
Marc Mertens
Tel +32 3 454 29 63
buitrland@bocc.be

Boetiek Clubartikelen
Jacob Goedele
Tel. 0472 78 37 22
boetiek@bocc.be

Redactie en opmaak clubblad
Janssen Leon
clubblad@bocc.be

Clubfotograaf
Zijlstra Karl
Tel. +31 416 54 33 04
kahazet@home.nl

Kascommisarissen
Embrechts Guust
Tel. 765 65 40 14
a.a.i.embrechts@tele2.nl

Coenegrachts Jean-Marie
Tel.+32 477 76 49 40
Jm.conegrachts@telenet.be

Webmaster
Hendriks Matt
Tel.+31 765 03 80 49
webmaster@bocc.be

Franstalige contacten
Philippe Blavier
Tel. +32 477 22 14 16
philippeblavier@euphony.net

Onderdelen database/redactie
Hendrickx Francis
Tel.+32 473 62 97 82
odb@bocc.be

“Lief en Leed”
Tante Vit
Berkenhagestraat 86
B-8210 Zedelgem
+32 50 20 85 49
bobenvit@telenet.be

Nu ik als nieuwe voorzitter het openingswoord in het clubblad mag doen, is dat even wennen. Maar ik zal mijn best doen.

Het feesttreffen in Oteppe, dat nog door 'oud' voorzitter Bob was georganiseerd, en waar gevierd werd dat de BOCC tien jaar bestaat, was een groot succes.

Dit kwam niet alleen omdat er 73 caravans ingeschreven waren, maar ook, en vooral, door de respectvolle manier van de reeds van te voren aangekondigde bestuurswissel.

Natuurlijk bedanken we van hieruit het oude bestuur nogmaals uitvoerig.

Door de hoge opkomst van onze leden kan men dit treffen tot een van de meest succesvolle rekenen.

Aansluitend was er een groot feest in het mooi kasteeldecor.

Momenteel is het nieuwe bestuur zich nog aan het organiseren, daarom is het niet onmogelijk dat er hier of daar nog iets niet altijd even goed loopt.

Om het de organisatie van onze club gemakkelijker te maken, hebben we de hulp van Matt ingeroepen om met de modernste computertechnologieën te werken. Matt heeft er al vele (late) uurtjes ingestoken, en er is zelfs hulp vanuit Japan aan te pas gekomen. Ik kan jullie verzekeren dat Matt een echte communicatiespecialist is.

Ook zal Goedele zich met de clubboetiek niet onbetuigd laten. en dit dan in de vorm van nieuwe clubartikelen. Dus leden, voor je naar Maasmechelen Village of Wijnegem Shopping Centre trekt, eerst even langs Goedele's boetiek gaan.

Leon heeft ondertussen ook al mooie resultaten met 'Den Trekker' laten zien. Samen met Francis Hendrickx vormt hij een hecht redactieteam. Ook hier bruist het nog van de nieuwe ideeën waarvan we de eerste resultaten al hebben gezien en ze ons in de naaste toekomst zeker meer zullen tonen.

Een tijdje geleden is op camping Heiken in Westerlo onder leiding van Marc Mertens een werkgroep voor het ECCR 2014 van start gegaan. Deze werkgroep bestaat buiten Marc uit Wilfrid Francois, Dennis Vandenlanghenberg, Koen Callens, Francis Hendrickx, Valère Volders en ikzelf. Bijna allen zijn organisatoren met ervaring in de ECCR materie, een goede C.V. dus.

Voor 2013 zoeken we nog organisatoren voor treffens. Het voordeel van het organiseren van een treffen is dat je er een persoonlijke tint aan kunt geven. Natuurlijk geven we je alle ondersteuning die je nodig denkt te hebben. Ik denk dat vooral jonge/recente leden dit een plezierig karwei zullen vinden.

Ik wens jullie allen voor komend seizoen nog veel leuke treffens, een fijne vakantie en veel zon.

Groeten, Patri

Van de redactie

Voilà, weer een nieuw clubblad met allerlei artikelen over voorgaande evenementen en wetenswaardigheden. Nu je misschien op zomervakantie gaat, heb je wat leesvoer voor koude of natte dagen. Zoals we omlangs een paar gehad hebben

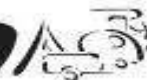
Eerst en vooral willen we noemen dat de meeste foto's in dit blad gemaakt zijn door Karl Zijlstra en Danny Vanwetswinkel die op het ECCR zijn 'kodakske' veelvuldig liet klikken. Om bij elke foto de maker te vermelden is veel werk terwijl ons inziens dit weinig meerwaarde geeft.

Zoals de nieuwe voorzitter reeds in zijn woordje bericht, bruisen we van de ideeën. Toch willen we niet onverhoopt te werk gaan, en eerst alles onderzoeken op haalbaarheid op langere termijn. Intussen zijn we alweer aan onze vierde belgische caravan historisch verhaal bezig terwijl het derde in dit blad gepubliceerd staat.

Ook in dit nummer moet tante Vit verstek laten gaan omdat er eenvoudigweg geen nieuws is.

Ook nu hopen wij jullie met dit nummer weer enige uurtjes te kunnen onderhouden en jullie warm te houden ook deze zomer weer samen te zijn met onze clubgenoten en in onze oldtimer caravans te vertoeven.

Boetiek

Onderstaande artikelen zijn te koop in de clubwinkel van Goedele Jacob:

Goedele heeft bij treffens diverse spullen bij, maar als je zeker wilt zijn van een bepaalde maat van een kledingstuk, dan is het aan te raden dit vooraf bij haar te bestellen.

Telefoon +32 479 45 85 11 of
E-mail: boetiek@bocc.be

Kleding: T-shirt € 8,00 T-shirt kind € 7,00

Polo € 15,00 Sweater € 20,00

Fleece vest € 25,00

Stickers: sticker klein € 1,50

sticker groot (logo) € 10,00

Vaantje € 10,00

Koop onze clubartikelen en laat zien waar je voor staat: De gezelligste club van België en omstreken!

Camping Pont de Berguème

Berguème 9, B-6970

Tenneville

T. +32 84 45 54 45

W : www.pontbergueme.be

BOCCers 10% korting

Camping Kasteel Domein

L'Hirondelle

Château B-4210

OTEPPE

T : +32 85 71 11 31

W: www.lhirondelle.be

BOCCers 10% korting

ZOMER TREFFEN RONSE 10-11-12 AUGUSTUS 2012

Organisatie: Peter van den Hemel

Vroeger komen en langer blijven aan de zelfde prijs
16eu per nacht STROOM INBEGREPEN

Camping **DE FIERTEL** Ruderveld 7 RONSE
www.infracos.be

VLAAMSE ARDENNEN VLAANDERENS MOOISTE LANDSCHAP

Een waaier van mogelijkheden
Ronse is ook de streek van DE RONDE VAN VLAANDEREN
De koppenberg-Kwaremont-molenberg of de Muur van Geraardsbergen

Vanuit Gent: via de N 60
vanuit Brussel: via de N 8 -N 48 Brussel-Ninove-Brakel-Ronse
5 km voor ronse aan het einde van de viervaksbaan rechtsaf slaan

Beste Groeten,

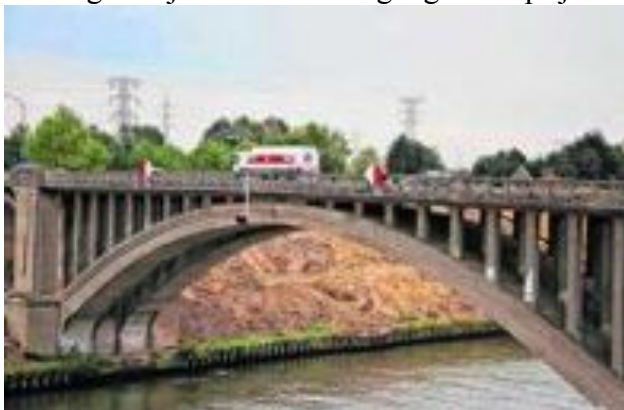
Peter van den Hemel
vdh.p@live.be

!0 JARIG JUBILEUM OTEPPE

Het is nog in Oteppe dat ik aan het verslag van het openingstreffen begin te schrijven. Buiten is het troosteloos, gestage regen, nog slechts enkel BOCC caravans, vanwaar uit weinig beweging. De sfeer illustreert een beetje de toestand van het gehele weekend. Met enige weemoed namen we afscheid van het oude bestuur en dat voelt achteraf toch gevoeliger dan verwacht.

Het begon allemaal met de aankondiging in ons clubblad dat we het 10 jarig bestaan van onze club zouden gaan vieren in Oteppe. Bob wilde nog eens flink uitpakken met een hulding van de stichtende leden en er een mooie feestavond aan koppelen. Tevens zou het bestuur dan aftreden en het nieuwe bestuur zijn intrede doen. Als klap op de vuurpijl werd ons alles aangeboden tegen een zeer aanvaardbare prijs. En langer blijven kon ook nog tegen die prijs.

De oude brug moet wijken voor een nieuwe en tegelijkertijd wordt een groot deel van de verbindingsweg N78 aangepakt.

Wij maakten ons klaar om op de vrijdag namiddag te komen. Dat werd iets later vanwege de kleinkinderen en vermits het de vrijdagmiddag voor Pasen is, kan men er op rekenen dat het zeer druk is op de weg. Dus namen we alvast een alternatieve route om bij

Tongeren de E313 te nemen. Echter, er stond nergens vermeld dat er bij Gellik een brug werd afgebroken en er derhalve een omleiding door de binnenlanden nodig was. Mooi landschap, maar wel op het verkeerde moment want wij wilden nog vóór 17.00 uur Luik voorbij zijn. Achteraf niet echt nodig want de scholen in België hadden al vakantie en veel bedrijven sluiten voor de Pasen eerder dan gewoonlijk. Enfin we kwamen toch nog op een redelijk tijdstip aan op l'Hirondelle, en de meeste inschrijvers waren al aanwezig. Ik heb me laten vertellen dat er 72 inschrijvingen waren, dus een flink aantal. Na een aantal verwelkomingen aan de slag met het plaatsen van de caravan en het hangen van de luifel. Omdat de kleinkinderen

erbij waren moesten we de tijden een beetje respecteren en een beetje op tijd het avondeten gebruiken.

Daarna werden er nog enkele woordjes gewisseld en trok ieder zich terug in zijn stulpje waarmee het allemaal begonnen is.

De weersvoorzichten waren niet geweldig, maar met een beetje goede voornemens waren die van ondergeschikt belang.

De zaterdagmorgen om 11.00 uur hadden we de traditionele receptie die ook als jaarvergadering gezien kan worden. Na een welkomstwoord van Bob en een hernieuwde aankondiging van het zomertreffen door Gino, werd het nieuwe bestuur voorgesteld. Door de slechte geluidsaccommodatie had niet iedereen verstaan wat er

gezegd werd, maar het wél begrepen. Het ging niet ongemerkt aan de aanwezigen voorbij. Toen nam Patrick Pelckmans als nieuwe voorzitter het woord met zich voor te stellen en te melden dat hij de tradities zoals ze in de club zijn gegroeid zoveel mogelijk te respecteren en het voorzitterschap geleidelijk met Bob's hulp over te nemen. Ook de anderen van het nieuwe bestuur werden voorgesteld omdat zowel Yvette de Coninck als Erica Folie ook te kennen hadden geven het stokje te willen overdragen. Als voorzitter werd dus nu Patrick Pelckmans geinaugureerd en Peter van den Hemel als opvolger van Yvette. Heidi van Belle zal de financiën gaan beheren en Valère Volders doet als bestuurslid de prospecties in het oosten terwijl Gino Desmet in het westen van België dat doet.

De functie van coordinator werd overgenomen door Anneleen Pelckmans in de vorm van assistente, terwijl Marc Mertens buitenlandse betrekkingen van Bart Muylle overneemt. Voor de rest blijven de functies van de assistenten hetzelfde als ze waren.

Na deze formaliteiten werden de flessen ontkurkt en de zakken met versnaperingen geopend. Toen de flessen gelegeerd waren werden langzamerhand de caravans weer opgezocht en vormden zich hier en daar de gebruikelijke

gespreks- en sportgroepjes. Ondergetekende wilde de omgeving verkennen per meegebrachte fiets, maar werd onderweg teruggeroepen om met een min of meer vaste groep een pétanque-wedstrijdje te spelen.

Voor de avonduren was er een feestavond voorzien waarin de leden van het eerste uur, de zogenaamde stichtende leden, gehuldigd werden. Maar vooral de scheidende bestuursleden werden flink in het zonnetje gezet. Een nogal felle speech van Yvette de Coninck verwoordde (zie elders) in vijf minuten

het wel en wee tijdens het tienjarige bestaan van "haar kindje". Want met haar als "Ma Flodder" was het tien jaar geleden in Houyet begonnen. Zij maakte het eerste clubblad en organiseerde de eerste bijeenkomsten. En bij een eerste officiële vergadering om een bestuur te vormen, werd Bob als voorzitter gekozen.

Allemaal geschiedenis, belangrijk of niet; we doen het immers allemaal voor de lol die we eraan beleven.

Toen de nodige flessen, pralines en bloemenbossen waren overhandigd en schouderklopjes uitgedeeld, kon de feestavond pas echt beginnen waarbij de beentjes van de vloer gingen en de

En de ODB sleepte met caravanstukken....

drankjes op tafel. Dat ging door tot in de kleine uurtjes. Ondergetekende hield het voor gezien ruim na middernacht toen een polonaise zich buiten de lijnen van de dansvloer begaf. Alles bij elkaar een geslaagde avond op een memorabel treffen..

De dag erna was er ruim tijd om een en ander te bepraten en alweer nieuwe plannen te maken. Enthousiasme voerde de boventoon en er werd alweer uitgekeken om een volgend treffen te organiseren. Daartoe werd er in de namiddag een gezamenlijke prospectie gedaan naar een camping op een vijftig kilometer verder. Niet alleen aan een clubtreffen werd er gedacht maar ook al twee jaar vooruit aan een internationaal treffen. De weersomstandigheden lieten toe dat er volop buiten geleefd kon worden en hier en daar werden weer de eerste barbecues of vuurkorven aangestoken. Door de vrij lage temperaturen werd de avond voor het merendeel voortgezet binnen in de caravans.

De dag erna, paasmaandag, werden onze kleinkinderen opgehaald. Voor de meeste deelnemers zat het er alweer op en de eersten begonnen op huis aan te trekken. Luifels werden nog gauw droog afgebroken want voor de rest van de dag zou het gaan regenen. In de late namiddag was dat ook het geval en bleef het tot diep in de avond ook zo. De enkelen, waaronder ondergetekende, die bleven hadden niet veel meer te doen dan de auto te nemen en een ritje naar een stad te doen. Voor ons werd dat, na een lange omweg, Hoei waar een verregende kermis ook al geen sfeer bracht. Toch hielden we stand voor die dag en besloten op dinsdag pas naar huis te gaan. Het was weer een enerverend, typisch BOCC weekend geweest met toch wel grote veranderingen.

Iedereen welkom op het feest van onze jarige BOCC!

Tien jaren zijn voorbij gelopen en we denken niet alleen aan onze huidige leden, maar vooral aan hen die noodgedwongen, het kamperen moesten verlaten door ziekte of ouderdom.

Met fierheid kijk ik op één grote familie met dezelfde hobby, een oude sleurhut.

Ook zij die ons verlieten, zijn vandaag in onze gedachten.

Hoe vaak we ook gemeend dank je wel zeggen, toch is het soms nog niet genoeg.

Ik wil niemand bij naam noemen, om dan ook niemand te vergeten.

Daarom, dank u wel aan iedereen die ook maar iets voor de club deed.

Er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Mijn tijd van gaan komt eraan. Met pijn in het hart, zet ik een stapje opzij, om een jonger gemotiveerd persoon de kans te geven om onze club verder te laten groeien.

De vervangende bestuursleden zullen hun werk zeker met heel veel enthousiasme doen!

Nu ik de gelegenheid krijg om eens mijn hart te luchten, wil ik dat graag doen: Laat a.u.b. het werk van Bob en Tante Vit en vele andere medewerkende leden niet verloren gaan.

Vaak denken mensen dat de voorzitter, oneerbiedig gezegd een schietschijf of pispaal is.

Beste leden en sympathisanten, zorg er voor dat onze nieuwe voorzitter geen schild of harnas moet kopen, om zich te beschermen. Als er iets mis is, ga dan praten, respectvol en met een warm hart.

Hij zal graag helpen en problemen oplossen. Opkroppen en achterbaks roddelen is niet stichtend.

Nu richt ik mij speciaal tot Bob en Vit:

Tien jaar lang waren jullie de stuwende kracht van de BOCC. Eerst twee jaar als bestuurslid met Marc als pionier. Daarna nam je de fakkel als voorzitter over.

Een enkel treffen waren jullie afwezig, ook alle ECCR's en de bestuursvergaderingen. Zonder te spreken van alle tussendoortjes en tal van andere bijeenkomsten waar je de BOCC kon helpen.

Overal op de treffens stonden jullie daar eerst en laatst.

Ik zal maar niet natrekenen hoeveel brandstof jullie verreden hebben, om toch maar ergens nog een mogelijk nieuw lid te werven of om een groots evenement te organiseren. Soms zelfs met eigen middelen! Tussendoor was iedereen die u wilde ontmoeten welkom bij jullie thuis.

Nu mogen jullie het wat rustiger aan doen.

Rustig in uw zetel, nitkijkend op uw prachtige tuin met uw onafscheidbaar pijpje en de lekkere koffie van Vit, mijmeren over de schone voorbije jaren en weten dat alles wat je deed prima was. En vooral nitkijken naar nieuwe bijeenkomsten in alle rust.

Als dank geen fles wijn of pralines, maar iets wat blijvend is voor u beiden!

Yvette

Foto's: Karl Zijlstra

WEEKEND VAN HET VOLKSCAFÉ

Weekend van het volkscafé
Averlingen - Neuvillanc - Poperinge - Vleteren

13-14-15
april
2012

muziek, cafespelen
heerlijk bieren
& ander
Westhoeklekkers

in **45 volkscafes**

De toegiftsoaf
Een kleine rubriek in 'Man bij hotel de Toegiftsoaf'. De naam is natuurlijk minder dan Gerd de Ley, de Vlaamse chitarrist. Hij speelt in 4 cafes, maar draagt als bewijs van zijn status ook het rodeken groen.

Pas terug van Oteppe , hadden al onze burens onder leiding van Luc een uitstap geregeld naar "Het weekend van het volkscafé " in de Westhoek. Zeg maar Bachten de Kupe.

Na tal van tussenstoppen zijn we terecht gekomen in Nieuwkerke. De waardin was amper 89 jaar maar nog een pittig dametje. Zij sloot elke dag haar cafe om 20 u 30, want dan ging ze slapen. Een Picon hoorde er bij want wij waren op een boogscheute van de Schreve (m.a.w. op wandelafstand van de Franse grens)

Voor s'middags was een etentje voorzien in "Het Labyrint" in Kemmel. Bekend bij veel BOCCers toen we verleden jaar op camping Ypra stonden. Daar mag je zeker niet vloeken, want het staat er vol met Heiligen beelden. Het optreden van Marino Punk met zijn trekzak in "A La Basse Ville" in Wulvergem mocht ook

niet ontbreken. Verder ging de rit naar Dranouter, waar een gedenksteen staat van de wereldberoemde kartograaf Pieter Platevoet, die er aldaar geboren is in 1552 en waarvan ons buurvrouwje Gudrun er een afstammeling van is. Ondertussen was het 17 uur geworden en hoogtijd om naar Poperinge af te zakken naar cafe Britannia waar onze vriend Charles (je weet wel de orgelman van de ECCR in 2009) er oude deuntjes speelde op zijn gekende d'Ommelbelle. Ons bezoek stelde hij zeer op prijs en was fier als een gieter dat hij ondertussen een kampioens titel droeg . Jammer dat de Ci en Valère er niet bij waren, want we hebben zeer schoon materiaal ontdekt . De ene wat groener dan de andere. Voor ons een zeer geslaagde trip .Met dank aan onze burens. Bob en Tante Vit

Tembo Kontich

**Fabrikant uit
Kontich, België.**

Info onderaan
pagina.
Tembo – 1965
Tot voor kort
eigenaars: Stanny
en Monique
Jongenelen De
Cock

**Bijgaand de
enige Tembo
caravan die in
onze club
bekend is. De
huidige**

**algemene toestand is op de kleien foto;s te zien. Wij zouden
nog foto;s van het interieur kijken maar hebben die niet
afgewacht**

Algemene informatie:

Het betreft een min of meer zelfbouw caravan gemaakt door de firma **Tembo** bvba, (caravan, woonwagenbouw, inrichtingen en alle herstellingen), met als adres Blauwesteenstraat 47 te 2550 – Kontich, tel en fax 03/457 16 09.

Deze firma bestaat nog steeds. De caravan heeft geen andere merknaam. Xie nevenstaand verslag.

De caravan werd de eerste maal in gebruik genomen op 15 juli 1965.

Gegevens: 620 kg.
Opbouw : 3,50 m en 2m breed - reservewiel

Nog steeds verzekerd en rijvaardig
voorzien van een voortent over de volle lengte (3,50m)

Binneninrichting:

- diverse kasten en opbergruimten
- aan achterzijde tafel met zitplaatsen voor 4 personen, tevens dienstig als dubbelbed
- aan inkom (voorzijde) bank
- kookhoek

De caravan was oorspronkelijk van mijn ouders en is steeds in gebruik geweest om te kamperen. Echter, de laatste jaren niet meer gebruikt en in slechte staat.

Tembo

Deze keer zijn we te gast bij de heer Leonard Verswijvel en Arthur Vuylsteke van het caravanmerk Tembo. Een heel rare, gecompliceerde geschiedenis gaat aan het maken van hun caravans vooraf.

We konden bitterweinig van dit merk vinden op het internet, dus togen we richting Kontich nadat Francis eerst wat onderzoek had gedaan en een afspraak had gemaakt.

De twee eigenaren, en tevens enige werknemers van het bedrijf,

De geschiedenis begint al in het prille begin van de vorige eeuw, nog vóór de grote oorlog van 1914 – 1918. Een van de voorvaderen van Leonard's vrouw, actief in de varieté branche, vertrok met zijn gezinnetje naar Amerika en kwam terecht bij het beroemde circus Barnum en Bailey dat tot de dag van vandaag nog bestaat. Dit gigantische circus verplaatste zich grotendeels per trein, en het is Jumbo de circusolifant die verongelukte door een ontsparing van een trein, maar daardoor doorgaf als bijnaam voor al deze beesten in de hele wereld. De artiesten van Barnum en Bailey's woonden in de modernste woonwagens van die tijd. Na vijf jaar Amerika kwamen ze terug naar Europa en richtten een eigen circus op: Circus Fahrenholz. Dochter Selma speelde een hoofdrol.. Later, toen de dochter het overnam, werd dit tot circus Selma herdoopt. Selma huwde na het overlijden van haar eerste man, met de Antwerpenaar Jozef Verswijvel, ook al uit het circus en varieté en al een

vertelt. Allen komen weer in het circus terecht met diverse acts. De gebroeders Verswijvel waren een van laatste van de beroemde circusfamilie. En zoals het een goed ondernemer en avonturier betaamt, zorgen zij ook voor eigen vervoer en onderkomen.

Samen foto's zoeken in het "archief"

Ondertussen had Leonard ook zijn intrede in het circus gedaan en was met een nichtje (dochter van Selma) van beide broers getrouwd. Zijn vrouw deed in het circus een act als slangenmens. Leonard zelf deed de trapeze. In de jaren vijftig was er een Amerikaanse onderneming die rodeoshow's gaf in Europa. Maar het liep niet echt en de zaak ging failliet. De paarden werden verkocht en Verswijvel kocht er een; "Wat waren die goed getraind" zegt hij; "het was een genot om ermee op te treden". In de zestiger jaren ging het niet zo geweldig met de circussen en vele legden dan ook het loodje. Artiesten kregen rechtstreeks opdrachten van televisiestations en konden een goede boterham verdienen buiten het circus. In het begin van de jaren '60 was er door de opkomst van televisie relatief weinig werk, en dus ook de mogelijkheid om hun mobiele

De ingang van het circus Selma in de jaren '30

zijn schoonbroers van elkaar. Leonard Verswijvel stond ons bereidwillig te woord.

behoorlijke staat van dienst achter de rug onder andere in Rusland. Uit dit huwelijk werden nog zeven kinderen geboren waaronder Leonard die ons dit verhaal niet zonder enige trots

Nieuwe producten staan naast reparatiewerken in de werkplaats

onderkomens te (laten) vernieuwen. Zodus togen zij zelf eens aan de slag en maakten een caravan volgens de toen geldende modernste maatstaven. Het bleek dat circusmensen heel nauwkeurige vaklieden zijn en dat ze ambachtelijk het een en ander in huis hebben. Want hun eerste caravan, bedoeld voor eigen gebruik, kwam onder de ogen van een zekere heer Crijns. Deze kocht de caravan van de gebroeders en ging ermee naar het salon van Brussel. Daar verkocht hij er een twintigtal en plaatste deze order bij de heren Verswijvel en Vuylsteke. Crijns verkocht de caravans onder de

Een van de eerste Tembo's, nu in gebruik als schuurtje van de maker.

merknaam WIMA, naar de eerste twee letters van zijn kinderen, (Wim en Marcella). Omdat de gebroeders Verswijvel daarna de orders niet meer aan konden ging Crijns zelf caravans bouwen. We hebben inmiddels contacten met

een type van het automerk Chevrolet met het snelle savannedier Impala stoeide. Omdat zij vonden dat hun caravans stoer en degelijk waren vonden zij de naam Tembo geschikt. En Tembo is het

de familie Crijns waarvan de moeder nog leeft. We gaan proberen haar verhaal in het volgende clubblad te publiceren.. De eerste Tembo caravan werd dus gerealiseerd in 1964. Grappig is ook te vernemen hoe de naam Tembo tot stand is gekomen. De heren hadden op een of andere manier een zwak voor Afrika en vrienden die regelmatig in Congo waren. Er werd opgemerkt dat

Congolees voor Olifant!. Typenamen hadden de caravans niet; de lengte bepaalde het type: 230, 260, 280 enz. Maar degelijk waren ze wel! Zo degelijk dat de Bell telefoon maatschappij er een 20tal bestelde voor gebruik in Afrika. Alle caravans werden gebouwd op onderstellen van de Duitse firma Hahn. Het lakken van de caravans werd in het begin gedaan met kwast en roller. Later kwam er een spuitcabine. De opbouw werd op een conventionele manier gemaakt door eerst een frame van grenenhout te maken en dat te bekleden met aluminium plaat van 1,2 en 1,5 mm dik. Ramen, techniek, hang en sluitwerk werden van de vakhandel betrokken. Van de eerste Tembo's werden de frames van een speciaal soort Amerikaans grenen gemaakt. De gebroeders hadden een flinke partij hout kunnen kopen uit een faillissement van een houthandel. In totaal heeft het bedrijfje ongeveer 250 caravans gemaakt

uitschuifbare vloer zakt om daarna gelijk met de vaste vloer te komen zodat het meubilair in het uitgeschoven deel kan blijven staan. Bij ons bezoek werd er ook aan zo een uitvoering gewerkt. Voor eigen gebruik heeft de heer Verswijvel een caravan gebouwd in 1996. Met alle toeters en bellen weegt hij 1400 kilo, maar dat was dan wel na een verbouwing enige jaren later. Nu voldoet de caravan aan de modernste eisen terwijl hij toch al meer dan 15 jaar oud is. De heren van Tembo wonen bij hun werkplaats, ook weer in zelfgemaakte stacaravans. "Ook weer zelf gemaakt" zegt Leonard, en daar twijfelen we geen

Een van de eerste Tembo's. Let op de achterlichten!

over een periode van circa 15 jaar. In latere perioden legde men zich steeds meer toe op het maken van grote dubbelassige caravans tot wel 8 meter en foorwagens (kermiswagens) van diverse lengtes.

Alles werd op bestelling gemaakt, zo ook de dubbelassers die meestal door "tapijtleurders" werden besteld.

In de laatste periode maken de heren foorwagens met uitschuifbare wanden. Anders dan de concurrentie, hebben zij een methode bedacht waarbij de

Boven een grote 3-assige Tembo-caravan. Onder: een 1-asser bijna even groot

Een kijkje in de werkplaats een aantal jaren geleden. Tot onze verbazing zag het er allemaal nog vrijwel hetzelfde uit. (die foto op de tweede pagina van dit artikel).

moment aan. Bij de grote mobiele woningen die nog altijd het predikaat caravan dragen vanwege hun vorm, staan nog een paar oorspronkelijke toercaravans die nu als opbergschuurtje dienen. Alleen sommige ramen zijn

verwijderd maar verder hebben ze nog hun oorspronkelijke vorm. “Ons krijgen ze niet in een huis” zegt Leonard, pratend voor zijn familie, en dat geloven we hem meteen, het rond trekkende circus zit hem nog steeds in het bloed.....

Een bijzondere combinatie uit de jaren '70 toont onderstaande foto. Voor een klant uit Brussel werd deze oplegger met 'achterbalkon' gemaakt.

De oplegger heeft remmen die op vacuum werken. En juist daarop is deze combinatie pas vorig jaar afgekeurd voor de openbare weg. Maar hij bestaat nog steeds.

Leonard Verswijvel, 75 jaar, en terecht trots bij zijn laatste gemaakte Tembo caravan; voor eigen gebruik. Logo hieronder.

De caravan heeft hij in 1996 gebouwd en In 2003 nog een keer verbouwd om er een toiletruimte in te maken

Drie reporters tegelijk te woord staan is hem wel toevertrouwd (de derde maakt de foto). Let eens op het speciale schuifdak; een vinding van de bouwer!

Onder: Ook een eigen vinding is het uitschuifbaar gasfornuis aan de buitenwand van de caravan.

Links: Nogal wat veranderingen van logo's passeerden door de tijd. Maar de naam bleef, tot op de dag van vandaag

Rechts: Tembo was in die tijd zo bekend dat het een eigen (zaal-) voetbalclub er op na kon houden. We houden het maar op sponsoring

Robert Desmedt bij zijn verzameling: 'Op reis blijf ik de markten afschuimen. Het is sterker dan mezelf. Michelle Vanneuville

Robert verzamelt koffiemolens

ZEDELGEM – Nieuwsblad 8 sept. 2011. Robert Desmedt houdt er een aparte collectie op na. De 72-jarige Zedelgemenaar verzamelt koffiemolens. 'Het begint met eentje en voor je het beseft, staan er meer dan vierhonderd in je huis', lacht Robert Desmedt.

Senseo of andere gesofisticeerde Nespresso-apparaten: Robert Desmedt heeft er geen boodschap aan. De Zedelgemenaar verzamelt al jaren koffiemolens.

'De koffiemolens kwamen eerder toevallig in mijn leven', glimlacht Robert Desmedt. 'Ik woonde in Wallonië en kocht op een markt een mooi exemplaar om thuis op de kast te zetten. Even later deed een goede kameraad me nog twee molens cadeau en ik was vertrokken. Ik haalde ze helemaal uit elkaar en blonk ze op. Die molentjes hadden wel iets vond ik.'

De Zedelgemenaar schuimde de markten af en bracht er intussen meer dan vierhonderd mee naar zijn huis langs de Berkenhagestraat. 'Een koffiemolen is een koffiemolen denken mensen, maar dat hebben ze verkeerd voor. Elke molentje is anders. Mijn koffiemolens komen niet alleen uit België, maar ook uit Zweden, Duitsland, Nederland, Frankrijk... Als we er met de caravan op uit trekken, dan doen we wel eens een marktje aan. Je zou er van schrikken op hoeveel van die markten je oude koffiemolens vindt. Mijn verzameling blijft groeien. Er staan er alweer een stuk of honderd te wachten om opgepoetst te worden. Mijn collectie is bovendien goed beveiligd. Dieven zouden van een kale reis terugkeren.'

De oudste molen is meer dan tweehonderd jaar oud. 'Ik vond de molen op de markt van Tongeren', vertelt Robert over zijn pronkstuk. 'In een bepaalde periode werden heel wat van die koffiemolens vervaardigd

met de resten van gietijzer. Er steken heel wat bijzondere exemplaren tussen. Ze zijn stuk voor stuk handgemaakt. Vroeger was een koffiemolen een heel normaal gebruiksinstrument. Elk gezin had er eentje. Toen de gemalen koffie op de markt kwam, hadden de molens hun beste tijd gehad. Mooie en zeldzame molens werden in de beginjaren op sommige markten voor een spotprijsje verkocht. Pas later beseften verkopers dat die toestellen meer waard waren. De koffiemolens worden schaarser en het wordt moeilijker om ze op de kop te tikken. Maar als ik op reis ben, dan blijf ik de markten afzoeken. Ik kan het nog altijd niet laten. Het is sterker dan mezelf', lacht Robert Desmedt.

En nu van Focus WTV "Alles goed?" 30 sept. 2011

De volgende gast heeft een boontje voor koffiemolens, letterlijk! Want hij heeft er meer dan 400 en hij komt uit zedelgem, Ja Robert Desmedt; welkom!

"Dank U". D'r staan er meteen een paar uitgesteld hier en een groot exemplaar:

"Dat is een hotelmolen, dat is van begin jaren 1900, eh.. 1800 . Want de koffie was een luxe product en heel duur. Je ziet dan ook de eerste modellen van de jaren 1800 dat die allemaal handgemaakt zijn. Later werd dat ook in de winkels verkocht en dat was dan een gewoon molentje, en onder andere Peugeot heeft er enorm veel gemaakt, want ik denk dat Peugeot indertijd meer koffiemolens gemaakt heeft dan auto's."

Dat doet me denken ook aan pepermolens met Peugeot? "
Ehh..... dat heeft pepermolens gemaakt, dat heeft koffiemolens gemaakt... dat is ...."

Maar er is een link tussen die beide want ik zie hier iets staan dat op een pepermolen lijkt? "Ja maar dat is geen pepermolen, dat is een koffiemolen!" Dat is een koffiemolen? "Dat is een Turkse. En daar was voor de Turkse officieren van het leger, daar konden ze onderweg

koffie mee maken. Ik zal zeggen hoe gaat dat”. *Een draagbare koffiemolen!* “Ja, maar... hierin zit dat zwengeltje, dat gaat hierop, de koffie gaat hierin met dat dulleke erover, en dus ook een koffiemolen”. *Ja*, “Eh dat ding moet hier anders staan” *Café Bozanska!* “Ja maar dat is een Turkse koffiemolen om met de paarden mee te pakken.” *Allee?*

Maar de koffiemolens, hoelang bestaan die eigenlijk al? “Rond de jaren 1800 zijn de eerste” *Achtienhonderd!* “Ja, ja, dat is hier een die is helemaal met de hand gemaakt in mahoniehout, en ik....”. *Dat is toch duur hè?* “Ik zal u dit zeggen daar zitten geen prijzen meer op” *Geen prijzen?* “Nee, nee, nee ik ga u een keer meer vertellen, u ziet dit, dat is met de hand gemaakt, en ge hebt hier dat bakje, dat is rond in mahonie hout, en dat is in zwaluwstaart tesamen gestoken!” *In zwaluwstaart?* “Dat is in zwaluwstaart zo fijntjes uitgeklopt met de hand” *Met de hand?*

Je hebt meer dan vierhonderd koffiemolens? “Jaja!” *En waar staan die allemaal?* “Die staan in het schuurke!” *En ben je niet bang dat er ooit dieven over de vloer zullen komen?* “Nee, ik heb een alarm!” *Enne, hoe is dat begonnen, met een koffiemolen?* “Dat is begonnen, eh... ik ben erin gerold. Dat is veertig jaar terug; ik kocht een koffiemolen, een hele mooie voor hier in huis, ik zag dat graag, en die stond bij mij op tafel. En dan komt een vriend bij mij en zegt ja bij mij staat er ook nog een op de zolder en mijn nichtje heeft er ook nog een, ik zal ze een keer brengen! En dan had ik drie koffiemolens” *Je had er drie staan!* “Ik had er drie staan, ja. En begin je er nog eentje te kopen, en nog, de markt afgestruind, ook veel naar Tongeren geweest” *Tongeren?* “Ja, naar de varkensmarkt” *De oudste stad van het land?* “Ja! En daar heb ik dit soort molentjes veel kunnen kopen. Dat is toch heel speciaal. Dat is niet als zodanig oud, maar rond Charleroi en Luik waren er veel ijzergieterijen...” *Het zijn zware molens hè?* “Ja, ja, dat is een fonde, dat is een Destel Martin, je zou zeggen een Destel Martin, en dat was de rest van het gietijzer, de hutte dat we dat noemen, dus van die stovenpotten bleef er een klikske over en ze maakten daar die molentjes van. Ik heb er er zeker rond de twintig van van dat soort.” *Ja, maar heb je ook eh.. je hebt nu van alles eh... Senseo toestellen, gewone koffiezet, eh... zet jij nog de koffie met een koffiemolen?* “Nee, nee, nee” *Maar je maalt de bonen niet meer?* “Nee, nee, nee”. *Het is louter eigenlijk ... eh...* “Ja, ja, ik koop koffie die gemalen is, maar vroeger, als de koffie gebrand werd, en gemalen in huis, en de mensen zetten koffie, dan rook je dat – de mensen maakten koffie – Maar nu riek je dat niet meer. Dat is, eh.. ja.. uit een pakske en in de percolateur. Maar vroeger rook je dat de mensen koffie maakten” *Ja... maar dat grote exemplaar, dat intrigeert me, waar heb je dat op de kop getikt?* “Ik denk in Brussel” *Op een markt of zo?* “Ja, en die heb ik gekocht bij een antiquair. Ik heb geluk gehad, van die grote plank die daar aan is, de antiquair wist niet wat dat was. Maar ik wel, dat is ingelegd hout en dat is geijkt. En het komt uit een Frans kasteel. Hij had heel de boel opgekocht en hij zat met die koffiemolen. En ik zeg tegen hem, joh, ik ben daar liefhebber van, maar ik zeg die plank daaraan.. ik zeg ik ga er niet om te zeggen..., weet je wat zegt hij, zaag ze eraf en je hebt nog een schoon molentje! Maar dat is een zitmolen!” *Maar die man wist niet van de zaak?* “Die wist het niet! Normaal moet je daarop zitten in plaats van de molen tus je benen nemen, maar ze zat erop, de huisvrouw, maar het komt uit een kasteel dat is heel speciaal”

En ga je nog altijd op koffiemolenjacht? “Eh.. niet zo veel meer, ik weet haast niet meer waar ze te zetten. *Ja je weet niet meer waar je ze zet, maar worden er nog koffiemolens aan de man gebracht?* ”Ja,jaja, dat gebeurt wel maar dat zijn heel gewone modellekes, zo heb ik er een twe, driehonderd staan, enne er worden nu nog koffiemolens gemaakt maar dat zijn nieuwe fantasiemolentjes, en ik zie....” *Die totaal geen nut hebben..* “en ik zie op honderd meter als het ne nieuwe is” *Die worden er nog geproduceerd eigenlijk?* ”zelden, voor souvenierwinkeltjes of zo, maar de echte.. de mooie koffiemolens daar geraak je niet meer aan.” *Oké, we gaan afronden...* “Ja”. *Mag ik nog een keer draaien aan de molen?* “Absoluut!” *Ik zou zeggen..* “Maar ik zie ook de sentimentele waarde hierover; vele mensen hadden vroeger een koffiemolen en Moulinex is opgekomen, dat elektrisch molentje, en de koffiemolen werd op de zolder gezet, en twintig jaar nadien stond die nog op de zolder, want moest er geen electriciteit zijn, ze hadden nog altijd de koffiemolen” *Ze hadden nog koffie!* “En die mensen, ja, ze zijn gestorven of dit of dat, en zo komen ze nog boven; dat werd niet in de vuilbak gegooid, de koffiemolen dat was de sentimentele waarde ervan, ja” *En hoe reageert de familie, al die koffiemolens? De vrouw bijvoorbeeld, zal het een beetje gaan?* “ “Nee, neen, dat gaat heel goed, we hebben elk ons domein. In de tuin zijn er bepaalde plaatskes waar ik niet mag komen, want ze heeft dan bloemeks staan van dit dan en die bollekes komen dan.... en de koffiemolens dat is mijn domein”. *En nooit gedacht om zelf koffie te gaan branden of...?* “Nee, nee, neen..., ik heb nog wel een koffiebrander staan, om zelf koffie te branden, zo, ja, om te zeggen ik heb er eentje.” *Maar dit grote exemplaar blijft me intrigeren... Hoeveel mensen hebben dat staan?* “Ik heb er een stuk of tien hoor!” *Maar er zijn er niet veel in België die dat...* “Nee, nee, de grootste verzamelaar hier in België is eh.. Louis Rombouts van Rombouts koffie. En ik eh.. ja dat was dertig jaar geleden, ik was aan het corresponderen met Louis, en ik heb zelfs een paar foto’s gekregen van hem en veertien dag nadie kreeg ik een rouwseintje van zijn dochter dat hij overleden was. Dus ik heb er niet meer van gehoord, maar bij Rombouts koffie staat een prachtige verzameling.” *Ja, rare vraag Robert om af te ronden; stel jij komt te overlijden, al die koffiemolens, wat moet daarmee gebeuren?* “Ik heb er ook al dikwijls over gedacht en een van de kinders kan dat zeggen, we hebben vier kinders, en ik denk..., ik denk hè, dat ik zal zeggen aan de kinders, ge moogt er alle twee of drie of viert uit kiezen, en rest doet ge mee wat ge wilt. Ofwel schenk ik ze aan een museum, dat kan ook” *Oké we zien wel hè* “Maar ik zou niet graag hebben dat ze zo op rommelmarkten of wat terecht komen, het is veertig jaar dat we daar... ja... aan verzamelen.. enne .. ik hou dat in ere..” *Je levenswerk!* *Bedankt voor de komst naar de studio, en we gaan zometeen... een potje koffie dringen hè Robert?* “Graag gedaan, bedankt!”

Kerk in beweging

In de V.S. is alle groter, langer, nieuwer. (Beter is alles bij onze oosterburen) Bijna alle nieuwigheden komen van daaruit overwaaien.

De "H. Maria van de Wegen" 1 en 2 waren de namen van twee caravans die gebruikt werden door de diocese van Richmond, Virginia. De wagens waren ontworpen door een zekere George F. Chaplan (!) (vrij vertaald; kapelaan). De eerste werd gebouwd in 1938 en tweede in 1948. Het idee kwam van de locale bisschop van Richmond; Father Ireton en werden gefinancierd uit donaties van de kerkbezoekers en andere gelovigen.

De kosten ervan bedroegen toen al zo'n tienduizend dollar per stuk.

Gedurende de zomers werden de caravans gebruikt om op afgelegen plaatsen als campings en werkplekken de eucharistie te vieren. Maar ook als centraal punt bij kerkelijke activiteiten op gebied van voordracht, muziek, gebeds- en preekceremonies. In de caravan was er accommodatie voor twee geestelijken en zoals te zien op de prent, is de achterkant als mobiel altaar en preekgestoelte ingericht. Caravans werden ook vroeger voor meer gebruikt dan wonen.....

WEEKEND E.C.C.R. 2012

17 – 20 mei op camping 't Hemelke in Hulsberg.

Op donderdag 17 mei omstreeks 9.24u vertrokken we – Patriz en Marc met hun Bourgeois 43 en Wim, Mats en ik met onze Vancar – voor een trip van 219 km naar Hulsberg in Nederlands Limburg.

Rond de middag kwamen we aan in camping 't Hemelke.

Na een vlotte opstelling van caravan en voortent, konden we genieten van een eerste aperitief! Tijdens een wandeling 's namiddags, genoten we van de prachtige camping met kinderboerderij, speelplein en zwembad.

Om 17u werden we verwacht op een receptie in de zaal, aangeboden door de O.C.C.

Met een natje (...teveel?) en een droogje achter de kiezen, hebben we heel wat afgelachen!

(Dames, herinneren jullie zich nog het woordje “zurkeltrutte”?)

Toen we, dames dus, vaststelden dat we van de laatsten waren, haastten we ons naar onze caravans en werden daar verrast met een lekkere BBQ bij onze BOCC-buren!

De volgende morgen zaten we reeds om 9.30u in de bus richting Valkenburg! Daar stond een stoomtrein ons op te wachten voor een ritje. Wij kozen een

gesloten coupé met superzachte kussens en waanden ons in een vroegere eeuw. Halverwege stapten we over in een dieseltrein welke ons even over de grens met Duitsland bracht.

Al bij al een hele leuke ervaring, en zo zagen we nog es iets van de streek.

Na het avondeten kon het niet anders dan dat de mannen zouden petanquen! Ze deden dit in 't straatje tegenover onze caravans. Ook onze voorzitter waagde zich aan een balletje gooien!

Het was al lang donker toen ze eindelijk een winnaar hadden en dus konden stoppen...

Zaterdagmorgen begon al met een stralend zonnetje. Het ideale weer voor een rommelmarkt, niet!?

Na het –zoals gewoonlijk – late ontbijt gingen we op stap. Niet enkel de uitgestalde waren kregen onze aandacht, ook caravans die we nog nooit gezien hadden werden geïnspecteerd. Mats ging zwemmen met Jolien en Alex, en rond 15u gingen de mannen een balletje gooien op de aangelegde petanquebanen in de speeltuin. Patriz en ik vielen in slaap in 't zonnetje!

Om 18u begon het feest. (“le partie” = vrije franse vertaling voor insiders)

En da we voor ambiance gezorgd hebben, daar kun je van op aan! Er werd wat afgelachen aan onze tafel en natuurlijk gedronken ook!

Na het eten volgden de speeches van alle voorzitters van de verschillende clubs: Nederland, België (met 44 caravans aanwezig), Duitsland, Frankrijk, Denemarken, Zweden en Groot-Brittanië. Op vraag van onze voorzitter Patrick, verzorgde Wim het Franse gedeelte.

En daarna werd er gedanst! Tussen de tafels, in een lange rij met onze voorzitter op kop! Anderen sloegen de benen uit op de dansvloer. Pret alom! De meesten – of spreek ik enkel voor mezelf?? – gingen in benevelde toestand naar zijn caravan!

dansvloer. Pret alom! De meesten – of spreek ik enkel

Zondag 20 mei. Auw, moest ik nu echt al opstaan? Nochtans, het zonnetje scheen weer zo heerlijk, maar ja, onze laatste uren in Nederland kwamen eraan. Mats maakte zich na het eten uit de voeten richting zwembad. Weer met Jolien en Alex. Leuk dat de jeugd zich zo kon amuseren! En hij keerde pas terug toen de caravan al goed en wel aangepikt stond en wij klaar om te vertrekken!

En zo kwam er weer een eind aan een heerlijk weekendje weg!

Patriz en Mireille.

De jeugd: Suze, Jolien, Lukas, Mats en Alex.

RECREATIEOORD KIKMOLEN

Ruimte
En
modern
comfort

Een Echt
waterparadijs

Plezier en
ontspanning

Kaart 26, "KIK" Kampeerterrein, Gehucht Daalgrimbie

Vlak na de tweede wereldoorlog begonnen mensen hier te kamperen met tenten die ze zelf maakten van zeil dat afkomstig was uit Amerikaanse legerdumps. Eind jaren 50 verschenen de eerste chalets.

De aantrekkings kracht om hier te verblijven kwam van de Kikmolen vijver. Het water dat op het Kempisch plateau door de zandgrond sijpelt stoot op een ondoordringbare keilaag. Via bronnen komt het terug naar boven onderaan het plateau en vormt zo een natuurlijke vijver.

Vandaag de dag is het geheel uitgegroeid tot het recreatiepark "De Kikmolen" met een natuurswembad van 2,7 ha groot.

Najaarstreffen van 14 tot 16 september 2012

Organisatie: Valere Volders gsm 0495/25 38 32
Ci Hendrickx gsm 0473/62 97 82

Camping: Kikmolen
Kikmolenstraat 3 3630
Maasmechelen
www.kikmolen.be

Datum: Van vrijdag 14 september tot
zondag 16 september

Prijs: € 14 per nacht. Inbegrepen
caravan, auto, alle personen en huisdieren.
Extra's € 10 borg slagboom chip, € 20 douchesleutel.
Vroeger komen en later blijven € 14 per nacht.
Helaas is het **niet mogelijk om met bancontact te betalen**. Enkel contant is
mogelijk. Er is wel een bank in de directe omgeving (ongeveer 3km).

Inschrijving: Naam, adres deelnemers. evenementen@BOCC.be
Om organisatorische redenen inschrijven voor 07 september

Opgelet !! Aanmelden en inschrijven aan het onthaal.
Honden aan de leiband zoniet ..... !!!!!

Route: ·E 314 afrit 33 Maasmechelen richting Lanaken na 1km rechts Zutendaal.
Vanaf hier de pijlen (Kikmolen/BOCC) volgen.

Programma

Zaterdag : 14.00u Bezoek blote voeten pad in Zutendaal.
Groepsprijs € 2.50.
Honden niet toegelaten.
<http://www.lieteberg.be/blotevoetenpad/blotevoetenpad.htm>

Zondag: Vrijblijvend. Rallycross op het Duivelsbergcircuit.
<http://www.duivelsbergcircuit.be/>

Shoppen: Maasmechelen Villages <http://www.maasmechelenvillage.com/>
Shopping center m2 <http://www.m2shoppingcenter.be/>

DE BEURS: CINEY

Weer een nieuwe rubriek in ons blad. Met de beurs bedoelen we niet de aandelen- of effenctenbeurs. En ook niet dat lederen tasje dat je in de achterzak hebt en van waaruit je zo nu en dan je betalingen doet. Nee, met deze beurs bedoelen we een verzamelplek voor iedereen die wat oud

spul te kopen of te verkopen heeft. Of gewoon daat alles alleen maar eens wil zien.

Dit weekend waren we afgereisd naar Ciney, bijna aan de franse grens. De 'Retromoteur' oldtimerbeurs in Ciney is onder de liefhebbers een welbekend evenement. In en rond de veemarkthallen van dit stadje, waar anders vele honderden stuks vee worden verhandeld en soms afgevoerd naar het naastgelegen skachthuis, wordt in het weekend van pinksteren een ontzettend grote hoeveelheid bruikbaar schroot aangevoerd.

Geografisch gezien is het voor de hand liggend dat er veel handelaars uit Frankrijk komen of Frans georiënteerd zijn. De merken Citroen, Peugeot, Renault en Simca voeren dan ook de boven-

toon. Maar dat wil niet zeggen dat je er geen leuke motor kan vinden van engelse makelij of een keurig duitse Opel Diplomat. En dat alles voor relatief weinig geld. We kwamen hier al een jaar of tien geleden toen de euro's pas in franks werden omgerekend: Je kon er binnenkomen voor 5 euro's en dan parkeerde je tevens je wagen voor dat bedrag op het immense terrein. Tevens werden de oldtimerwagens verzocht op een apart terrein te stallen, waar

deze bezichtigd konden worden. Dat is nu nog wel zo maar het loopt nu een beetje doorlekaar.

Op het plein buiten de grote hal zijn voornamelijk grote onderdelen en complete wagens te vinden.

Ook allerlei aanverwante artikelen als trapauto's en gebruikte gereedschappen liggen hier bijna letterlijk voor het oprapen.

Binnen is het wat minder chaotisch en hebben de standhouders hun zaken beter gerangschikt. Helaas is het aanbod van modelautootjes de laatste jaren de pan uit gerezen en in elke rij staan er wel een paar. Ik ben benieuwd hoe lag het nog gaat duren tot elke verzamelaar het bijltje erbij neergooit.

Maar dan moeten we wel onderscheid maken tussen ordinaire modelautootjes op allerlei schaalgroottes en echt antiek speelgoed. Er was een mevrouw die in haar stand omgerekend al gauw een vijftienduizend euro aan blikwerk tentoongesteld had. De top was wel een vooroorlogs

watervliegtuigje voor 7800 euro!
Ja, dat is geen typfout, bijna
achtduizend euro. En we hebben
het nog steeds over 'speelgoed'!
Maar er stond toch ook een klein

beetje caravan spul. Zo zagen we
een paar caravannekes op schaal
en een Esterel en een De Roeck
op ware grootte. Beide te koop.
Ook vond ik nog een stel speciaal
achterstukken van een La Tortue.
Natuurlijk, op een oldtimerbeurs
verwacht je niet gauw caravan
stukken. Maar ik ben ervan over-
tuigd dat, als Valère er gaat staan
met Constructam stukken, hij nog
eens een ferme slag zou kunnen
slaan. Op de terugweg zagen we
trouwens nog een Condor rijden
die van pinksterverlof terug
kwam. Alles bijelkaar zeker de de

meoiet waard, ook als je naar de
permanente expohal gaat, waar
een keur van keurig onderhouden
of goed gerestaureerde voitures te
zien zijn. Daar stond ook in een
speciale opstelling een mooie
WaWA.

Aan de talloze etenskraamp-jes
kun je je honger stillen en tegen
de dorst wordt er Ciney blond of
brun van het vat getapt. Wel even
oppassen als je zelf nog naar huis
moet rijden.

Alleszins de moeite waard om er

volgend jaar je agenda op af te
stemmen.

De Paashaas.....

“Om dit jaar langs te komen moest ik naar Oteppe afzakken. De weerman raadde me aan om een dikke jas en een wollen onderbroek aan te trekken. De eieren zouden dit jaar niet smelten”.

Ik wist dat er een nieuwe voorzitter verkozen zou worden en om zijn zenuwen een beetje onder controle te krijgen bracht ik hem iets extra's mee.....

Tot volgend jaar,

W.g. *De Paashaas*

NAZORG

Voor de Australische soldaten wier dienstplicht er na de tweede wereldoorlog op zat plaatste men op het terrein van Sydney's tentoonstellingshallen in oktober van 1945 deze caravan.

Bij deze caravan kon men zich melden wanneer men problemen hadden met de demobilisatie om weer in de normale maatschappij te kunnen functioneren .

Er waren meerdere centra waar de veteranen zich konden melden wanneer er problemen waren met hun rehabilitatie. Maar hier waren alle diensten gemeenschappelijk aanwezig en als ware assemblagelijnen georganiseerd, beginnend met gezondheidscontroles en eindigend met het uitbetalen van cheques, kleding verstrekken en

het certificeren van kwijtingen. Want die waren daar ook bij, gezien de soldaten lange tijd van

huis waren geweest en er niet altijd de administratie voor hun gedaan werd.

QTvan

De QTvan is de meest milieuvriendelijke caravan. Combineer drie Britse obsessies; -in de rij staan-, thee drinken en in caravans wonen. Met een beetje typisch britse humor heb je met de QT al resultaat. In de 'living' kun je op een 19inch scherm tv kijken en je zet thee met een meegeleverde waterkoker. Het wagentje is eigenlijk ontworpen voor de scootmobiel maar je haakt hem met hetzelfde gemak achter je fiets. Hou je dan wel aan de max snelheid van 15 km/u.

Specificaties: Afmetingen 200x75 centimeter. Binnen een éénpersoons bed, een 19" tv, een boekenplank en (uiteeraard) een waterkoker. De prijs van het geheel is minder milieuvriendelijk namelijk 5500 Engelse ponden.
www.eta.co.uk
 (Enviromental Transport Association).

